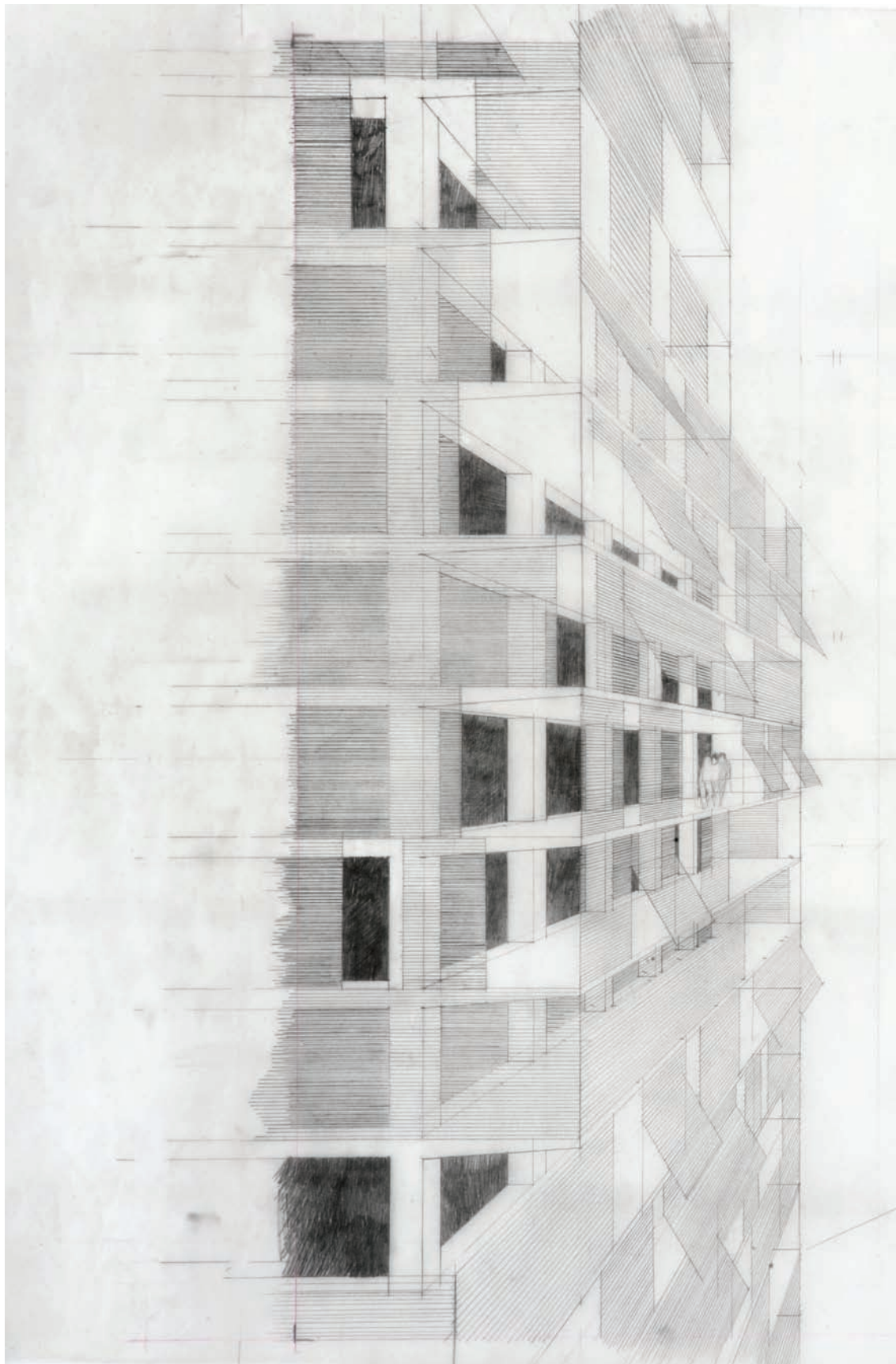

LLUÍS CLOTET
IGNACIO PARICIO

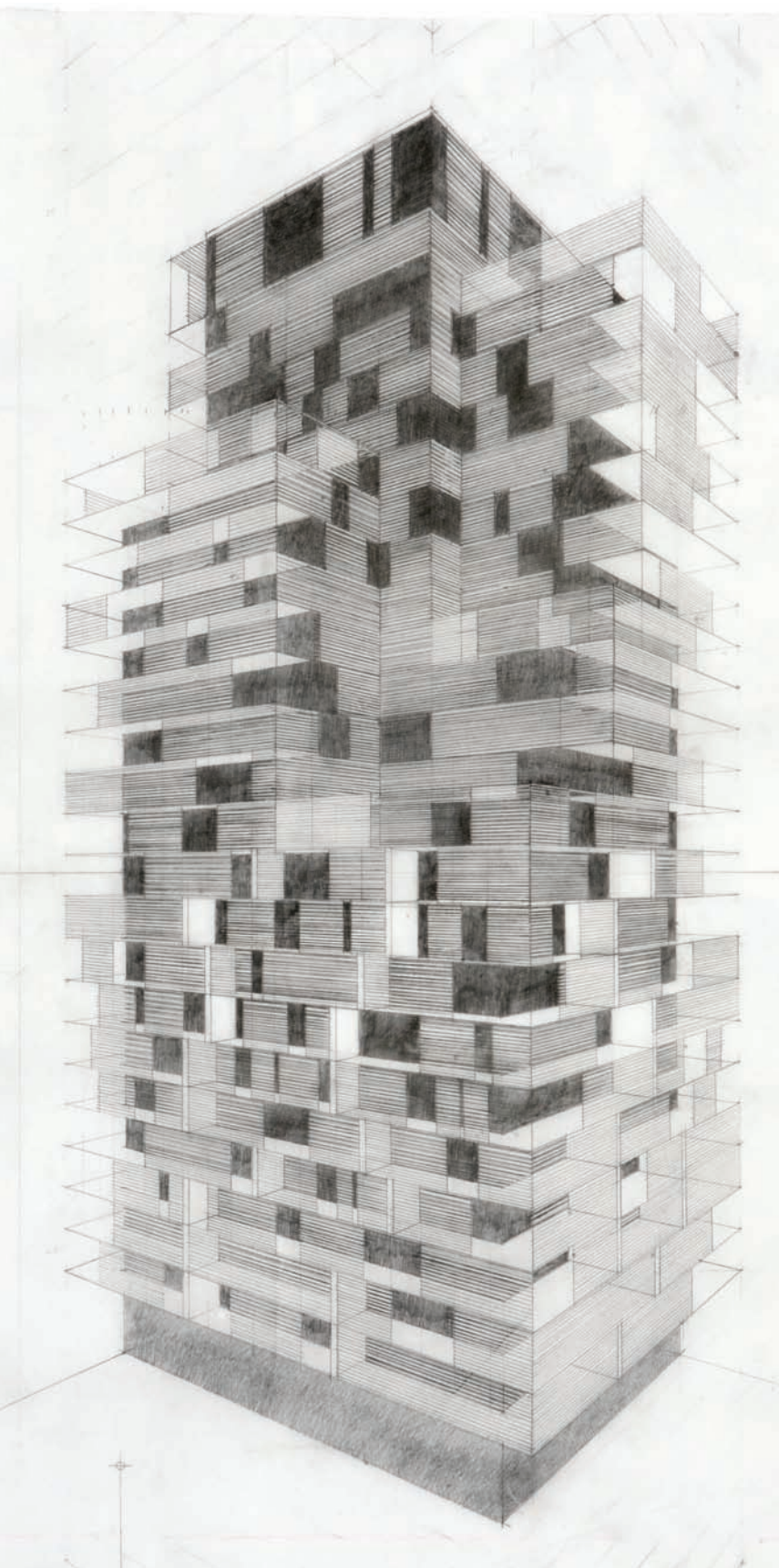
Fotos / Photos : LLUÍS CASALS

ILLA DE LA LLUM

Quaderns : ILLA DE LA LLUM : Clotet + Paricio

124
DECEMBER 2005
24 : Q . .

Quaderns : ILLA DE LA LLUM : Clotet + Paricio

125
DESEMBRE 2005
243 : Q..

FAÇANA

El tancament de la façana està format per uns tancaments d'alumini de la casa Technal (sèrie FX) i un emplafonat d'Alucobond als paraments opacs davant dels pilars. El conjunt es munta sobre uns robustos premarcs formats per un entramat de tub galvanitzat de 120 x 40 mm que s'ancora amb metxes als forjats.

Les persianes són de làmines orientables d'alumini perfilat de la casa Gradhermetic muntades sobre uns marcs d'alumini extrudit que corren per una guia doble del mateix material. La guia inferior està lleugerament separada del paviment per permetre l'evacuació de l'aigua de les terrasses.

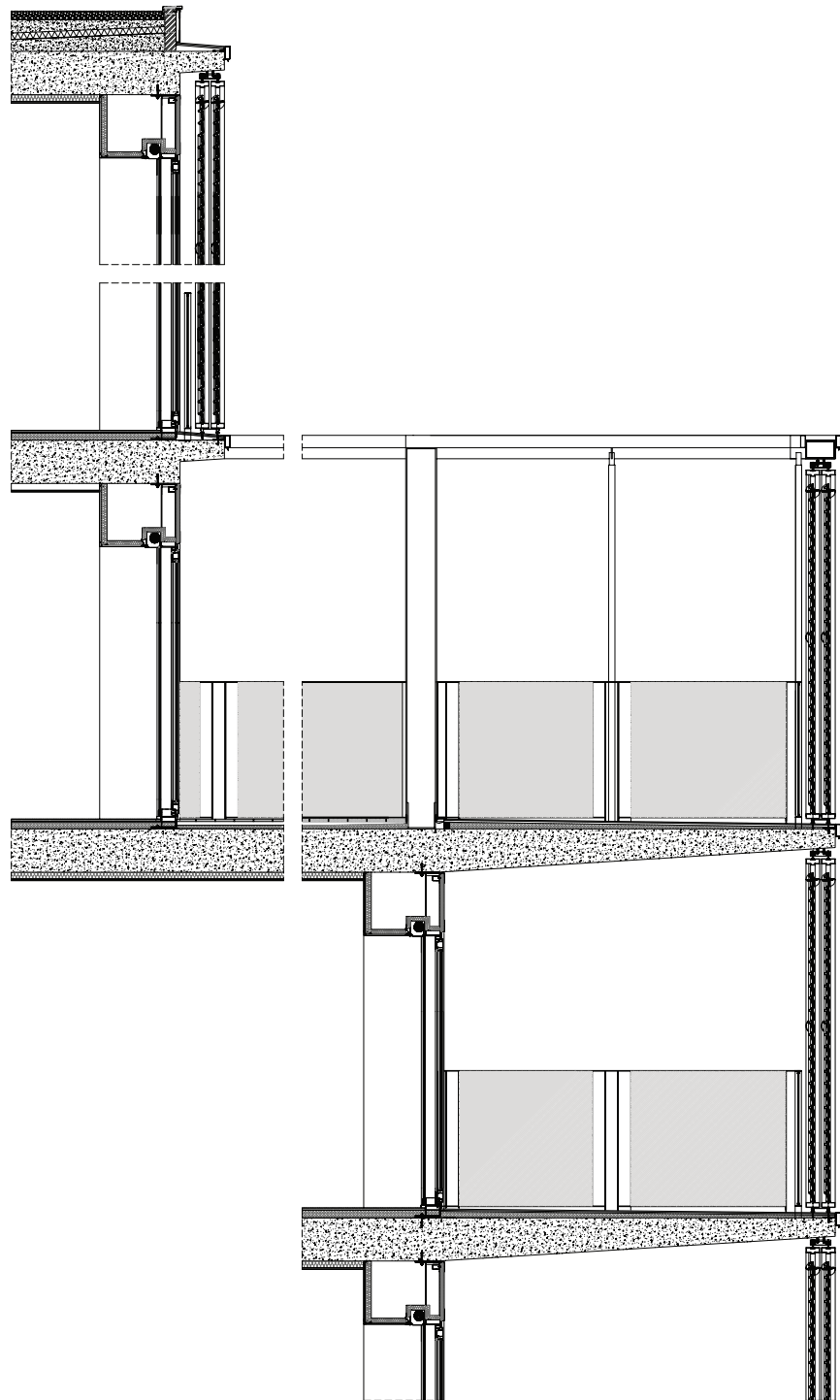
Un perfil d'acer inoxidable AISI316 de 100 x 40 mm recorre tot el cantell del forjat ocultant la vora del material d'adherència del paviment de gres porcellànic. Així reassegura la llisor d'aquesta aresta i redueix el cantell aparent del forjat.

FAÇADE

The facing of the façade comprises aluminium door and window frames by the firm Technal (FX series) and Alucobond panels in the opaque walls opposite the pillars. They are all mounted on strong frames comprising 120x40-mm galvanised tube, anchored to the floor slabs.

The shutters have movable aluminium slats by Gradhermetic, mounted on extruded aluminium frames that slide along a double runner made of the same material. The lower runner is slightly separate from the floor to allow water run-off from the terraces.

A 100x40-mm, AISI316 stainless-steel section runs around the edge of the floor slab, concealing the material used to bond the stoneware paving. This serves to present a smooth edge and reduce the visible edge of the floor slab.

Quaderns : ILLA DE LA LLUM : Clotet + Paricio

127
DESEMBRE 2005
248 : Q..

Quaderns : ILLA DE LA LLUM : Clotet + Paricio

128
DECEMBER 2005
248 : © 8..

Quaderns : ILLA DE LA LLUM : Clotet + Paricio

We had been driving, almost always in a hurry, up to the permitted speed limit, sometimes also having to start and stop the engine, along the Ronda Litoral ring road, between that mass of boring, aseptic buildings (dwellings, hotels and offices) that stretch from the Olympic Village to the river Besòs, when one day we saw the start of growth of a building that disturbed us a great deal, a building that was stimulating both in its provocativeness and in the anguish it conveyed; when our attention strayed, we lost sight of it.

When we found out it was a project by Lluís Clotet and Ignacio Paricio, we immediately arranged to meet them there, at the building, and talk about it face to face in order to allay all the uncertainties that plagued us in the car.

When we saw where the building was located, in that anti-city part of the city, the part called Diagonal-Mar, we couldn't quite understand why Barcelona adopted such an autistic urban model, and they, Lluís and Ignacio, who couldn't agree more, told us very forcefully: *"it is all very precise, with little margin for manoeuvre and responding to a highly debatable model that disregards the link between the façade and the street."*

When we understood how they had fought with the 'little margin for manoeuvre' offered by planning regulations and how they had exploited the chinks presented, we realised why the building was so exceptional. The maximum footprint of the blocks, what planners call 'building outline', contained an excess surface area, and their response was quite plain: *"When the blocks reach the stipulated height, the excess building levels that would have been produced if all the floors were the same are reduced and adjusted by a series of deliberate excavations that increase as the building climbs, in areas that face north, have no view of the sea or overlook another tower block"*, and they imagined infinite versions of them before deciding on the definitively provisional, because any one was valid.

Curiously, urban planning regulations envisaged a possible projection of three

metres all the way round, restricted of course around the maximum footprint, which did not take up surface area—on the contrary, it somehow added it. This possible projection was ultimately to become those great terraces that projected from the structure as it rises, which have become the key to the whole project as they saw it because *"the habitable terraces occupying three metres of projection become a new element of communication between all the rooms, protected from the sun, wind and empty space by sliding aluminium shutters, and thereby constitute a generous intermediate space between exterior and interior, drawing on long Mediterranean tradition"*. The aim was to provide a filter, shunning direct contact with the world, ensuring that the only relation with it would not be a simple windowpane, incorporating all possible nuances of light, views, ventilation and movement.

When these two golden rules, excavation and projection, come together in the cuts effected at the very point where the projection is not possible, the façade is flattened. They, as though verbally drawing the construction section, described it by specifying that *"the basic components (glass and aluminium facings, projection, railings, sliding shutters) are the same throughout, though varying in size and relation, to prevent the building having a front and a back"*.

Because all the possible excavations were right, because there is no façade but rather a single construction solution... Because it is not a problem of composition, because the great virtue of the project is its condition of system. Somehow, they reminded us of this with their discussion of how to evade the composition of a tower block, because *"our proposal openly rejects the obsession with slenderness as though it were an indisputable compositional value"*.

They sought a system, a way of operating rather than a pre-determined result, and the result is incontestable; the users would do the rest. 'The more activity the better!' they said enthusiastically, because *"use will give this voluntarily strict frame its*

colour and movement", and we, the other users, whatever our speed, from the ring road, will cease to see that *"large, shapeless, solid, grey mass."*

With your permission, Lluís and Ignacio, and as a final take, we choose to see it as a civil tribute to all the people who lived in the thousands of buildings bombed in the absurd 'democratic' wars, from the Balkans to Iraq.

Feia temps que circulàvem, gairebé sempre amb pressa, al límit de la velocitat permesa, algunes vegades també engegant i parant, per la ronda del Litoral, entre aquell munt d'edificis asèptics i avorrits —d'habitatges, hotels i oficines— que van des de la Vila Olímpica fins al Besòs, i de sobte vam veure com començava a créixer un edifici que ens inquietava molt, un edifici estimulant tant per provocador com per l'angoixa que transmetia i que quan ens descuidàvem el perdíem de vista.

Quan vam saber que era un projecte del Lluís Clotet i l'Ignacio Paricio no vam dubtar a citar-los allà, a l'edifici mateix, per parlar-ne cara a cara i resoldre totes aquelles incerteses que ens havien anat sorgint des del cotxe.

En veure on estava ubicat l'edifici, en aquest tros de ciutat tan anticuitat, això anomenat Diagonal Mar, no acabàvem d'entendre per què Barcelona adoptava un model urbà tan autista, i ells, el Lluís i l'Ignacio, que no podien estar-hi més d'acord, van afirmar amb contundència: «Tot molt precís, amb poc marge de maniobra i responent a un model molt discutible que oblida el lligam entre façana i carrer.»

Quan vam entendre com havien bregat amb el «poc marge de maniobra» del planejament i com havien aprofitat les petites escletxes que els donava, vam adonar-nos de per què l'edifici era tan excepcional. A l'envolvent màxima de les torres, que els urbanistes en diuen gàlib, hi sobrava sostre, i la seva resposta era així de clara: «Les torres arriben a l'alçada obligatòria i l'excés d'edificabilitat s'ajusta mitjançant unes excavacions intencionades, que van augmentant a mesura que guanyem alçada, en àrees que donen al nord, sense vistes al mar o bé en els punts de més proximitat entre les torres», i en van imaginar infinites versions fins a la definitivament provisional, perquè qualsevol era vàlida.

Curiosament, el manual d'instruccions urbanístiques permetia un voladís de tres metres a tot el voltant, restringit naturalment al voltant del gàlib màxim, i que per tant no consumia sostre, al contrari: d'alguna manera, n'afegia. Aquest possible voladís s'acabaria

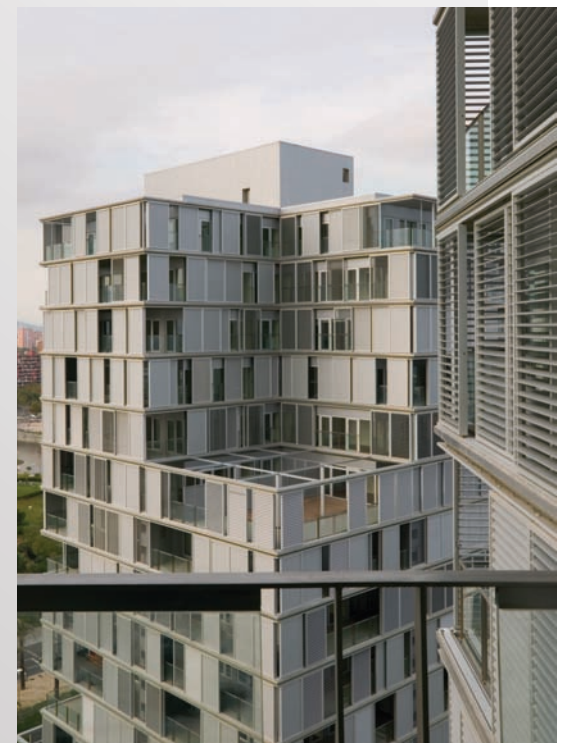
convertint en aquelles grans terrasses que volaven des de l'estructura mentre l'anaven aixecant, i que han esdevingut la clau determinant del projecte, tal com ells ho veien, perquè «les terrasses contínues de 3 m de voladís es converteixen en un nou element de comunicació entre totes les estances, protegides del sol, el vent i el buit amb unes persianes corredisses d'alumini, i així es transformen en un generós espai intermedi, entre exterior i interior, i de molta tradició mediterrània». Es tracta de filtrar i evitar la relació directa amb el món, de fer que l'única relació amb el món no sigui un simple vidre, incorporant-hi tots els matisos possibles, de llum, de vistes, de ventilació, de moviment.

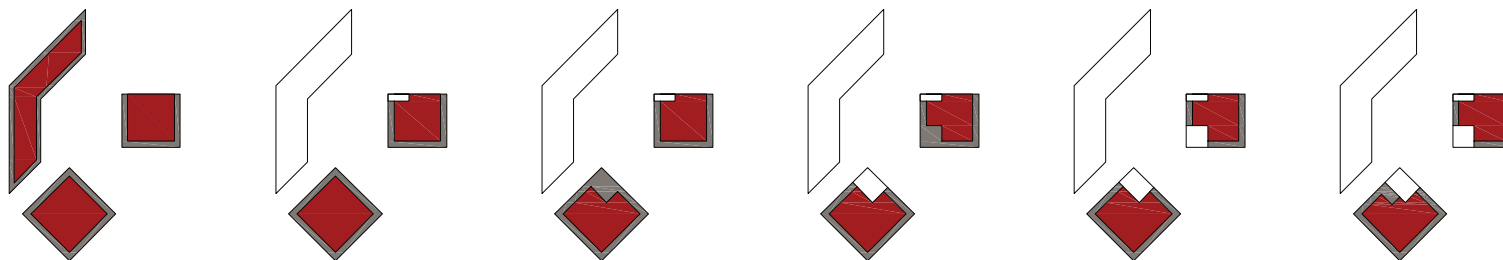
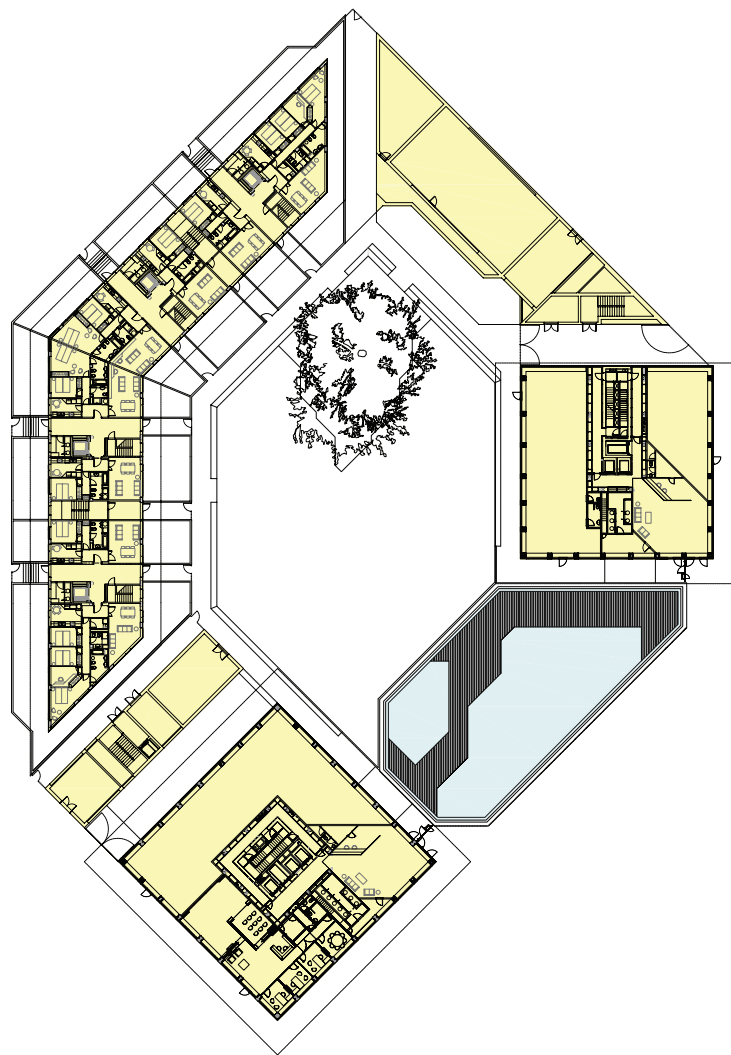
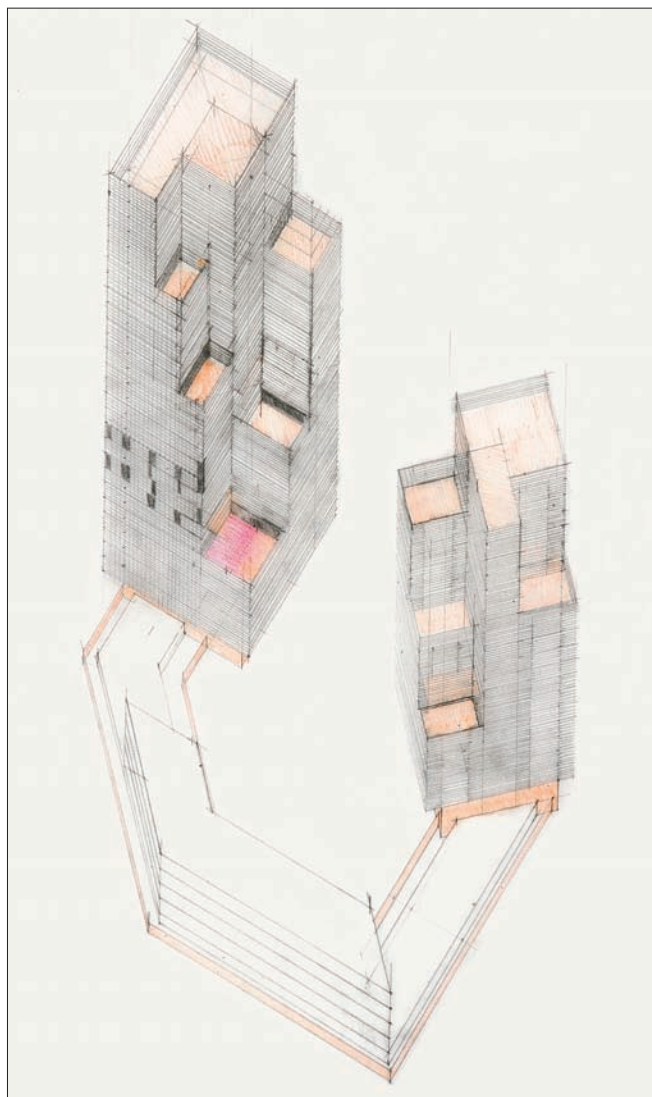
Quan s'ajunten aquestes dues regles d'or, excavacions i voladissos, just en els talls de l'excavació, allà on precisament el voladís no és possible, la façana s'aixafa, i ells, com si verbalment dibuixessin la secció constructiva, la descrivien precisant que «els components fonamentals —tancaments de vidre i alumini, voladís, baranes, persianes corredisses— es mantenen igual, encara que amb altres mides i relacions, per tal d'evitar que l'edifici tingui cara i cul».

Perquè totes les excavacions possibles eren bones, perquè no hi ha façana sinó una única solució constructiva... perquè no es tracta d'un problema de composició, perquè la gran virtut del projecte és la seva condició de sistema. D'alguna manera ens ho recordaven en plantejar la discussió de com esquivar la composició d'una torre, perquè «la nostra proposta renuncia clarament a l'obsessió compositiva per l'esveltesa com si es tractés d'un valor indiscutible».

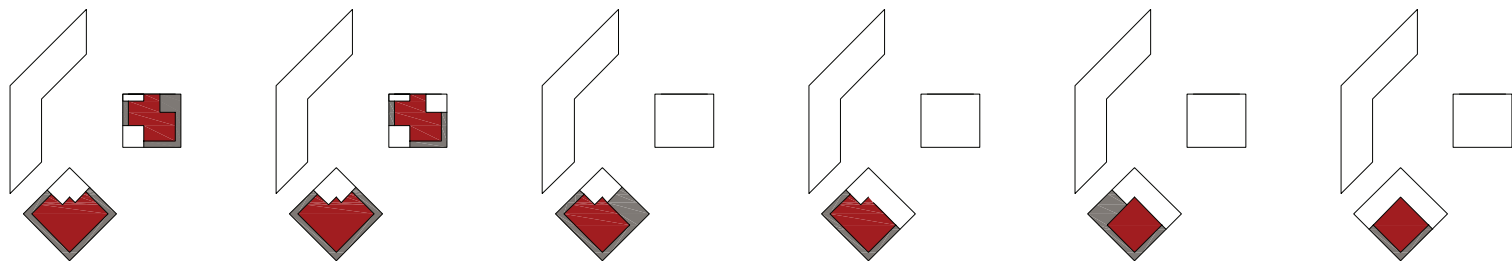
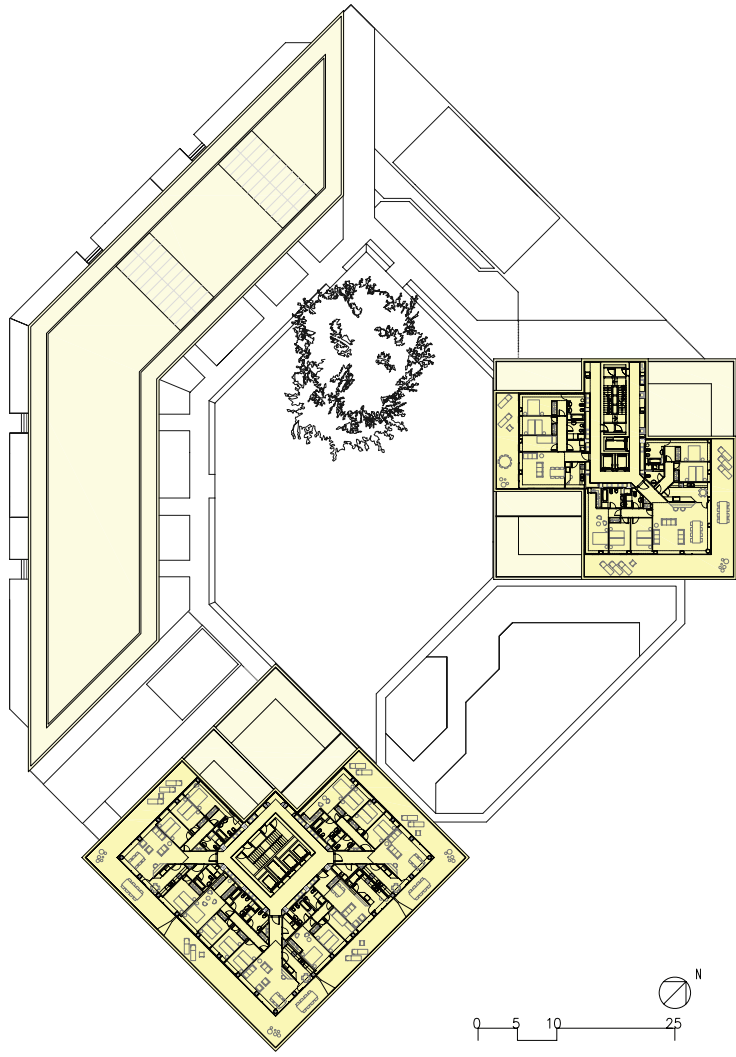
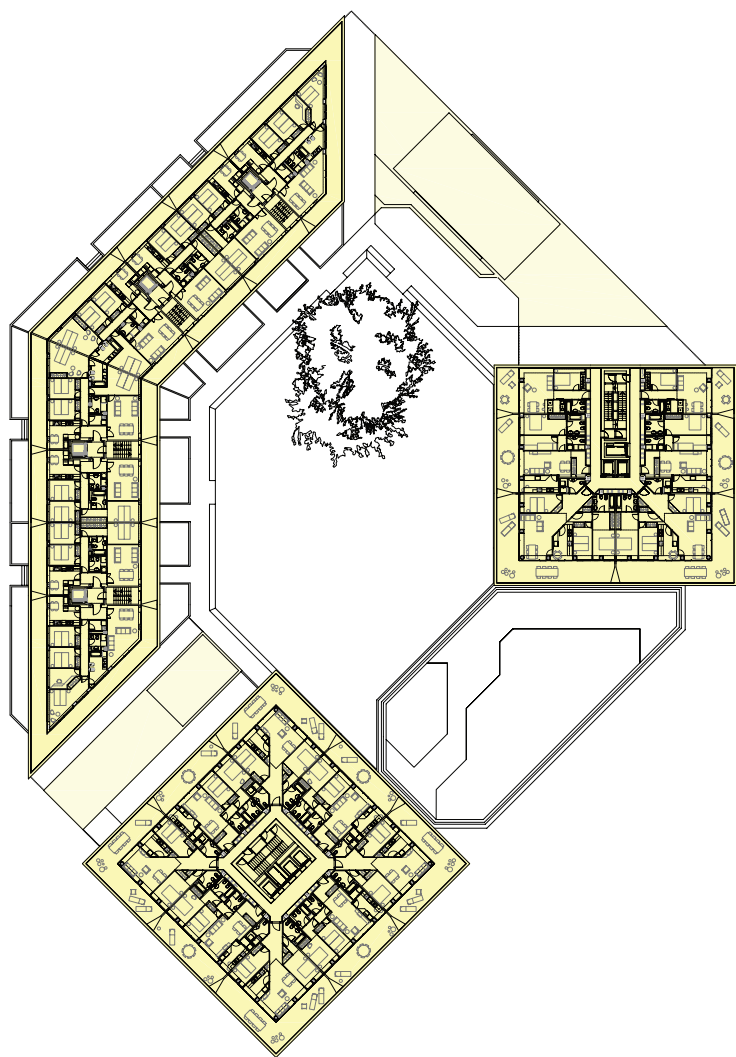
Buscaven un sistema, una manera d'operar i no pas un resultat predeterminat, i el resultat és incontestable, els usuaris s'encarregaran de fer la resta. «Com més activitat millor!», deien amb molt d'entusiasme, perquè «l'ús s'encarregarà de donar color i moviment a aquest marc voluntàriament estricte», i nosaltres, els altres usuaris, ja mai més, a més o menys velocitat, des de la ronda, deixarem de veure aquella «massa informe, gran, xaparra i grisa».

Amb el vostre permís, Lluís i Ignacio, i com a darrera fotografia, deixeu que molts hi vulguem veure l'homenatge civil a tantes i tantes persones que habitaven els milers d'edificis bombardejats, en les absurdes guerres «democràtiques», des dels Balcans fins l'Iraq.

Quaderns : ILLA DE LA LLUM : Clotet + Paricio

Quaderns : ILLA DE LA LLUM : Clotet + Paricio

Quaderns : ILLA DE LA LLUM : Clotet + Paricio

134
DECEMBER 2005
24: Q:.

**FITXA TÈCNICA /
PROJECT INFORMATION**

- Emplaçament / Location :
■ CARRER SELVA DE MAR, 2-6-8-10-12
■ / PASSEIG GARCÍA FARIA, 73-75-77 /
■ PASSEIG TAULAT, 252 (BARCELONA)
- Data / Date : 2001 / 2002-2005
- Client : ESPAIS & LANDSCAPE DIAGONAL
MAR, SL
- Arquitectes / Architects :
■ LLUÍS CLOTET BALLÚS + IGNACIO PARICIO
■ ANSUÁTEGUI
- Cap de despatx / Head of office :
■ JORDI JULIÁN GENÉ (arquitecte /
■ architect)
- Gestió de projecte / Project
■ management : JAVIER BAQUERÓ
■ RODRÍGUEZ
- Estructures / Structures : NB-35
■ (JESÚS JIMÉNEZ)
- Instal·lacions / Installations :
■ OIT (JOSEP Y. MARTÍ ESTELLES +
■ MIQUEL CAMPS)
- Col·laboradors / Collaborators :
■ RICARDO YÁZQUEZ YÁZQUEZ, MARIA ELENA
■ PLÀ CUYAS + VICTORIA DE LEÓN SANJUAN
■ (arquitectes / architects)
- Pintora / Painter : ANNA MIQUEL
- Arquitecta paisatgista / Landscape
■ architect : BET FIGUERAS

Quaderns : ILLA DE LA LLUM : Clotet + Paricio